

draget her i Tinget af et tidligere Medlem, Redaktør Mortensen fra Randers, som gjorde opmærksom paa de vanskelige Forhold, hvorunder Randers Kommune var stillet, men der er jo ikke foretaget noget som helst for at hjælpe Elektricitetsværkerne over denne Vanskelighed. Interesserede i enkelte af disse Værker samlede til et Møde her i København i Fjor den 15. Oktober for at drøfte Sagen, og paa dette Møde blev der nedsat et Udvalg paa 5 Medlemmer, hvoraf de 3 var tekniske Ledere af saadanne Værker og de 2 var Jurister. Formanden for dette Udvalg er tidligere Medlem af dette Ting, Højesteretssagfører Harboe. Dette Udvalg gav sig i Lag med at undersøge, hvordan Forholdene laa, og det kom til det Resultat gennem Forespørgsler, væsentligt til de store Værker rundt i Landet, at der i alt var 38 Værker, der havde 240 Kontrakter tilsammen paa et meget langt Aaremaal. Disse Kontrakter var i høj Grad tabgivende, og det samlede Tab, disse Værker havde aarlig, var omkring 2 Mill. Kr. Ligeledes blev det undersøgt, hvorledes man var gaaet frem andre Steder i Europa. I forskellige Lande, Spanien, Frankrig og Tyskland, havde Lovgivningsmagten grebet ind for at bringe en Ændring i disse Forhold. Jeg skal kun omtale, hvordan det var gaaet i Tyskland. Her fik man den 1. Februar 1919 en Lov, der drejede sig saavel om Vand- og Gas- som om Elektricitetsværker. Ifølge Loven blev der oprettet en Voldgiftsdomstol, og for denne kunde saadanne Værker indanke deres Sager og faa en Ændring i deres Kontrakter. Jeg har i det tyske „Elektrotechnische Zeitschrift“ læst, at der i Løbet af et Aar i Henhold til denne Lov fra alle disse Vand-, Gas- og Elektricitetsanlæg kun var fremkommet 150 Voldgiftssager, et overmaade ringe Antal i Forhold til det samlede Antal Værker i Tyskland, idet i de allerfleste Tilfælde Konsument og Producent var kommet i Forhandling med hinanden og havde ordnet Sagen i Mindelighed. Det paagældende Udvalg kom til det Resultat, at det vilde være formaalstjenligt, om man her i Landet kunde faa en lignende Lov. Nu er det naturligvis i høj Grad betænkeligt at faa en Lov, der rører ved indgaaede Kontrakter, men der er jo

allerede tidligere her i Rigsdagen, jeg tror i 1917, vedtaget en Lov angaaende Husleje og Centralvarme, hvor man har suspenderet bestaaende Kontrakter. Man kunde ogsaa tænke sig en anden Løsning af dette Spørgsmaal, nemlig at der f. Eks. blev givet Elektricitetsværkerne Lov til at opsigte disse Kontrakter paa et noget tidligere Tidspunkt, dog ikke saaledes, at man kunde bringe Konsumenterne i nogen som helst Tvangssituation, men kun for at aabne Mulighed for en Forhandling. Nu er det jo givet, at der er sket en betydelig Ændring i Forholdene siden den Tid, f. Eks. er Brændselet nu ganske anderledes billigt, men det er dog endnu omtrent dobbelt saa dyrt som før Krigen; ligeledes er der Nedgang med Hensyn til Lønningerne og Reparationsudgifterne, men den er dog ret forsvindende, og det vil sikkert være meget længe, inden man kommer ned paa de samme Produktionsvilkaar, som vi havde, da Kontrakterne i sin Tid blev indgaaet. Udvalget henvendte sig til den nu afdøde Indenrigsminister Berg om denne Sag med et Udkast til en saadan Lov, og Sagen gik til Overvejelse i Ministeriet. Den har ogsaa været omtalt gentagne Gange forskellige Steder i vor Presse i det sidste Aars Tid, og den angaar jo mange Mennesker her i Landet, saavel Forbrugere som Producenter, saa jeg tror, det vilde være meget formaalstjenligt, om den højtærede Indenrigsminister her i Tinget vilde udtale sig om, hvad Resultat man er kommet til, eller om man er kommet til noget Resultat i Ministeriet med Overvejelserne af dette Forhold.

Der findes paa Finanslovsforslaget opført en Bevilling paa 2 000 Kr. til „Elektroteknisk Forening“ til Understøttelse ved Udgivelse af den Statistik, som hvert Aar kommer fra dette Selskab, en Statistik over Elektricitetsværkerne her i Danmark. Denne Statistik har det paagældende Selskab hidtil selv bekostet Udgivelsen af, og det har været forbundet med betydelige Udgifter; nu har man altsaa fra Administrationens Side ved at optage denne Bevilling, som jeg siger Tak for, indrømmet, at det er et Spørgsmaal af samfundsmæssig Betydning. I det hele vil det vel i Almindelighed erkendes, at Elektricitetsforsyningen er stærkt paa Veje til at blive